

Antón Avilés de Taramancos

Agora
mesmo de
taberneiro, en Noia,
como François Villon
escribirei de vez en cando
algún poema. Pero como ves
non son un poeta de oficio nin
oficial. Son sempre o que chega tarde e
dalgún xeito quere face-la súa sementeira
e a súa colleita cun esforzo que a outros
lles vén mais mainiño polo tempo e a
paciencia. Eu non teño nin unha cousa
nin outra. Son a grandeza e a miseria
da poesía. Un francotirador da
fermosura.

ec
l g t ~
c ñ
x

DÍA DAS LETRAS GALEGAS 2003

Lembranza do poet a emigrante

Xosé Neira Vilas

Vinte anos estivo en Colombia Avilés de Taramancos, o poeta de Noia que neste ano homenaxeamos. Dúas décadas decisivas na súa existencia. De Colombia voltou con muller e tres fillos e uns horizontes amplos do mundo americano. Porque os galegos somos “porosos”, incorporámonos ás sociedades que nos acollen e ímonos involucrando entrañablemente no seu devir. Por eso acabamos pertencendo a dúas patrias. Por min falo. Con el teño falado moito desta dualidade. E con Blanco Amor. E con Seoane.

Fomos amigos a distancia nos primeiros tempos. A finais dos anos cincuenta el vivía en Noia e eu en Buenos Aires, e escribíamonos, e dende 1961 a nosa correspondencia era entre Cali ou Bogotá e A Habana. Falabamos de Galicia, da poesía, dos proxectos comúns, do entolecido mundo que nos cadrou vivir. E o noso encontro primeiro sería nesta banda do mar, en 1981, e moitas outras veces dende entón, que incluíron presentacións de libros, conversas a treu e ata unha excursión mariñeira pola ría noíesa e polo Tambre.

Inda nos une outra circunstancia persoal que foi determinante para a súa marcha a Colombia. Dende Buenos Aires mandeille, en 1961, exemplares dun folleto titulado “Xornadas patrióticas galegas” que publicara a Comisión Intersocietaria de asociación de emigrantes para conmemorar o día dos Mártires Galegos, e dicir, o 17 de agosto, data aniversario do fusilamento de Alexandre Bóveda. Non sabemos cómo, a policía franquista soubo que tiña aqueles materiais “subversivos” e comezaron a segui-lo, a vixialo. Ata que un comisario amigo lle aconsellou que se fose. Tal foi a cau-

O compromiso político de Avilés foi evidente, de feito, unha circunstancia desa natureza contribuíu ó seu exilio máis ou menos voluntario. En 1987 accedeu ó Concello de Noia polo BNG, sendo concelleiro de Cultura, cargo que ocupou até 1991

sa do seu exilio máis ou menos voluntario.

Avilés de Taramancos é unha das voces poéticas maiores de Galicia. A súa mensaxe vital, aleccionadora, é para todos os tempos e de primeiras para este seu e noso tempo de confusión, de gato por lebre, de oportunismos e frecuentes mentiras ben adoviadas, máis tamén un tempo ategado de posibilidades creativas, innovadoras. Ben merece este singular poeta emigrante que lle dediquemos o 2003.

Poema

Na outra banda do mar
constrúen o navío:
o martelar dos calafates resoa
na mañá, e o saben
que están a construír a torre de
cristal da miña infancia.
Non saben que cada peza, cada
caderna maxistral
é unha peza do meu ser. Non
saben
que no interior da quilla está a
médula mesma
da miña espiña dorsal; que no
galipote a quencer
está o perfume máxico da vida.
Que cando no remate ergan a
vela, e a enxárcia
tremole vagarosamente no ar
será o meu corazón quen sinta
o vento,
será o meu corazón.

de “*As Torres no Ar*”
(1989)

Antón Avilés de
Taramancos

Antón Avilés de Taramancos é unha das voces poéticas maiores de Galicia

ACTIVIDADES DO MES DE MAIO 2003

O MOUCHO LEROUCHO e PAULA CARBALLEIRA: Animación á lectura nas tres bibliotecas e nas escolas de educación infantil e primaria segundo calendario.

ENCUNTROS CON ILUSTRADORES GALEGOS DE LITERATURA INFANTIL E XUVENIL: para escolares de 6º de primaria, nas bibliotecas. Patrocinado pola Consellería de Cultura, Comunicación social e Turismo.

EXPOSICIÓN DIDÁCTICA SOBRE AVILÉS DE TARAMANCO, todo o mes, no local anexo a biblioteca Xabier P. Docampo. Patrocinada pola Consellería de Educación e Ordenación Universitaria.

DONACIÓN DO LIBRO “ANTÓN AVILÉS DE TARAMANCOS: VIDA E OBRA” de Lola Arxóns e Xavier Castro, as asociacións culturais, colexios e institutos do municipio.

XIV FESTIVAL “AS MARIÑAS” sábado 17 de maio no Campo da Feira de Cambre, ás 17,00 h., coa participación das seguintes agrupacións e escolas de música: AS MARIÑAS, ECOS DO MERO de Mabegondo, CANTIGAS DA TERRA, BALBORDO de Sada, ARUME de Mos (Pontevedra) e LEDICIA de Burela (Lugo)

A RODA Actuación do grupo folk ás 22,30 h., como remate do festival. Programa “Tempo de lecer” da Consellería de Cultura, Comunicación social e Turismo, Dirección Xeral de Promoción cultural.

CONCELLO DE CAMBRE
Concellería de Cultura